

Forfatter: Topsøe, Haldor

Titel: BREV FRA: Topsøe, Haldor (1864-10-17)

Citation: Topsøe, Haldor: "BREV FRA: Topsøe, Haldor (1864-10-17)", i *Breve fra Haldor Topsøe under Indkaldelsen i 1864*, Trykt Som Manuskript, s. 27. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002222865-000-shoot-L0022228650000012.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Haldor Topsøe under Indkaldelsen i 1864

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Staurby,
d. 17. Oktober 1864.

Kæreste lille Mama!

I Gaar Søndag Aften modtog jeg endelig den med Længsel ventede Kuffert, som ikke alene i sit Ydre men ogsaa i sit Indhold overtraf mine Forventninger. Det er dog en rigtig smuk og stærkt udseende Rejsekuffert, som nok er sine 7 Rd. værd. I skal have Tak for den Omhyggelighed, hvormed I har samlet alle de Sager, som jeg efterhaanden har bebyrdet Eder med at skrabe sammen, og for den Ulejlighed, som I alle — og Du specielt, lille Mama, — har haft med at besørge mine forskelligartede Kommissioner.

Du skal ret have Tak for Din venlige Hensigt at ville sende noget til Frokost — hvilket vides ikke — det ligner Dig ganske — kære lille Moder —; men jeg kan ikke klage paa den Mad, jeg faar her; og det vilde derfor ikke være mig kjært at modtage dette „Noget“, som I derved vilde berøve Eder selv. Næsten al Middagsmaden er god; nogle enkelte Retter kunne kun nydes af Folk, som sætter Pris paa smeltet Smør anvendt paa den uberegneligste Maade. Men det vilde i det hele være en Skam at klage paa Maden.

Just som jeg sad i Gaar Aftes og skrev, kom Løjtnant Haar ind til mig for at hente mig til et Wistparti hos Løjtnant Groth; da han hørte, at jeg skrev til Dig, lille Mama — fik han Lyst til at sende Dig en direkte Hilsen, som Du ser staaende ovenfor. Jeg tænker for Resten, at han føjer nogle Ord til i Slutningen af Brevet; han har faaet øget Interesse for Dig ved at se Dit Portræt i mit Album; han kunde nok se, at Du ikke hører til den Slags Damer, som man træffer saa mange af, de saakaldte Verdensdamer, der er baade ham og mig en Rædsel. Han syntes ogsaa godt om Søstrene og følte sig tillige tiltalt af lille Petrea og Massine (alt efter Portrætterne) og bad mig hilse dem fra ham, naar jeg skrev til dem.

For at fortsætte, hvor jeg slap i Gaar Aftes — nemlig de ved Dit Brev foranledigede Forretningsanliggender — maa jeg udtale min Forundring over, at den ene Bog, som jeg havde skrevet om, ikke lod sig finde. Den maa ganske sikkert være i Reolen, s. 28men I have vistnok overset den, hvad der let kan arrivere, da Titlen derpaa er noget kompliceret. Dens malebariske Titel er: „Graham — Otto's ausführliches Lehrbuch der Chemie I Band I Abtheil“. Dersom I finder den, vil jeg gerne engang, naar I sender mig noget andet, have den med. Tillige vil jeg nok have min Barberkniv, Barberkost og min store Strygerem, da jeg vil tage mit Skæg af; det lader ikke til at ville blive til noget synderligt endnu. Men disse Ting ønsker jeg naturligvis kun sendt lejlighedsvis.

Den grønne Pengelomme, som Du selv har haft Ulejligheden med at skaffe til Veje, synes jeg ikke er saa grim endda; derimod er den noget lille af Skabning; men det gaar nok. Stærk er den da, og det er en væsentlig Fordel.

Har Vilhelm hos Gad faaet de Oplysninger, som jeg bad ham skaffe mig? Vil Du ikke nok spørge ham derom. Men han maa endelig lade det vente, til han kommer derind af en anden Grund; thi han bruger jo sin Tid til Examenslæsning, og jeg vil ikke, at han skal ofre nogen Tid paa at løbe Ærinder for mig.

Nu tror jeg, at jeg har tilendebragt det forretningsmæssige af dette Brev, og jeg vil derfor endnu engang, førend jeg forlader dette Thema, takke Eder alle derhjemme og Dig i Særdeleshed for den Ulejlighed, I har haft med at besørge mine Kommissioner.

Jeg behøver ikke at fortælle Dig, hvor meget det glæder mig at se ogsaa af Dit Brev, at lille Maries Øjne tegner godt nu; naar det nu blot maa holde sig, og hun ikke kommer til at gaa forlænge, førend hun atter faar den fulde Brug af Øjnene.

Naar Du taler med Tante Franciska, da hils hende fra hendes gamle Ven og sig hende, at hun staa saa tydeligt i min Erindring, naar hun under Fortællingen af en eller anden komisk Scene illustrerede den med lynende Øjne, Kast med Nakken og et efter Omstændighederne forsorent eller ynkeligt Smil om Munden. Hvorledes har hun det egentlig? Bring min kære gamle Tante mine flittigste Hilsner; jeg har ofte fortrudt, at jeg ikke har skrevet hende til; hun er dog een af dem, som føler mest Interesse for mig.

Vil Du sige til lille Fru Dresing, at jeg har tænkt paa hende i disse Dage, og at jeg for flere Dage siden har paabegyndt et Brev, som kunde træde i Stedet for en Visit i hendes nye Lejlighed.

For nogle Dage siden fik jeg endelig Brev fra lille Petrea; det er en sød lille Pige — man sige forresten om hende, hvad man vil.

I Aften har jeg faaet — foruden et Brev fra Sigrid — et Brev, som unægtelig overraskede mig; det var Dit andet Brev, lader Du undertiden — lille Moder — gaa lang Tid hen mellem s. 29dine Brevvexlinger, saa indhenter Du pludselig paa én Gang det forsømte. Naar blot Dine Øjne kunde taale det meget Skriverseri paa en Gang; Du skulde under ingen Omstændighed skrive ved Lys. Af Dit forrige Brev ser jeg, at Dine Brystsmerter ikke har forladt Dig, men har Du det ikke noget bedre i dette Efteraar end i forrige?

Skønt Klokken kun er 9, er jeg saa træt og søvnig paa Grund af en Øvelse i Bajonettægning, i hvilken jeg af min fri Drift deltager, at jeg maa til Køjs; jeg vil derfor slutte disse Linier med at bede Dig bringe mine Hilsener til Sødskeene — i Særdeleshed Marie.

Dersom I af mine Breve har faaet det Indtryk, at jeg snart vil blive udnævnt til Officer, da tage I mærkelig fejl. Nu bliver snart det ældste Hold udnævnt og efter deres Udnævnelse vil der hengaa ca. 2 Maaneder, førend Touren kommer til os andre. Naar jeg bliver Officer, søger jeg Permission for en Uges Tid, men før den Tid ser I mig ikke.

Det vilde være en stor Glæde at se Dig herovre, naar blot det var Sommer- og ikke Vintertid.

Frk. Haars Portræt skal jeg en anden Gang sende Eder til Gennemsyn. Løjtnant Haars og Groths Portrætter har I nok beholdt derhjemme.

Hils Vilhelm og sig ham, at jeg misunder ham, at hans Examen er saa nær forhaanden, medens min foreløbig er in suspenso.

Hils endelig ogsaa Krohn og Haslund fra mig; jeg tænker tit tilbage paa den Tid, vi tilbragte sammen i Kastellet; det er sørgeligt, at allerede èn af den lille Kreds dér er reven bort og det paa en saa bedrøvelig Maade.